

ja nukrust, jäi rahhuliseks, ka röömsaks
 Jummalas, ja tannas süddamest Tedda,
 kes temmale sähherdust abbikasat ja pead
 olli annud.

Wasto dheto aega tulli siinasamma
 maiasse kaks wõdrast meest; ja ollid
 mehhed hakkanud teine teisega jutto aia-
 ma, siis wõdrad nimmetasid ka, et nen-
 de wallitseja, Saksen Mersepurri Würost,
 neid olli läkkitanud Pranpurri maalt
 ärraetud Kerhardit otsima. Tubba
 naene kohkus jälle, mdeldes isse ennese:
 „kes teab mis uut hädda ta meie peale
 tulles!“ Agga temma mees olli wahwa
 ja kindel lotuses Jummal peale, ja ütles
 end seddasamma ollawat, kedda nemmad
 otsisid. Mehhed andsid kohhe Würosti
 kirja temma kätte, ja ses tootati tem-
 male head palka, kunni uut kohta pididi

leidma. „Wata,“ ütles temma ueste,
 ja nüüd jo rõmo pärrast nutja naesele:
 „Bereta Jehowa peale omma teed, ja
 loda Temma peale, küll Temma toimetab
 kõik hästi!“ — Olli küll hädda suur,
 Jummal abbi siiski surem weel! Pea
 sai Kerhard jälle u kohha peale ja surri
 sinna 70 aastat wanna, ja temma kog-
 godus õnnistas tedda ja mitto Kristi
 innimest õnnistas tannapääwki weel sedda
 wahwa ja wagga õppetajat ja laulo
 teggiat.

Kui sesamma Kerhardi laul, mis tem-
 ma seal tee peal olles murre koorma
 al teinud, olli trükkitud, siis se sai ka
 Kerhardi endise wallitseja kätte Pran-
 purri maale. Kui temma sedda olli
 luggenud, siis on temma küsinnud: kes
 se wagga Jummal mees olnud, kes